

— Ce este? a întrebat Sophie, uitându-se peste umărul surorii sale mai mici.

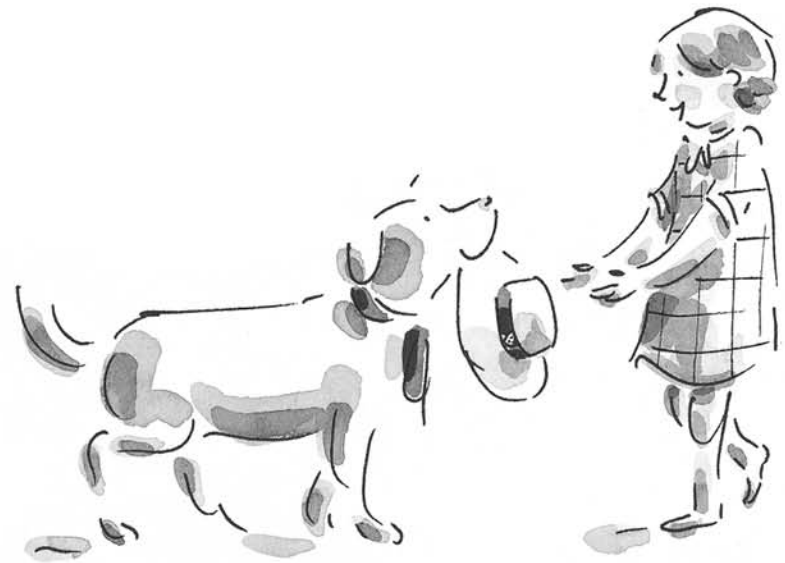
Amanda le-a arătat și celorlalți un ornament micuț.

— Este un îngerăș! a exclamat ea, minunându-se de figurina de porțelan, de care era prins un fir auriu.

— Este timpul să vă pregătiți pentru școală, le-a informat doamna Reeves pe fete.

Amanda a așezat cu grijă figurina pe bufet, unde, în următoarele trei săptămâni și jumătate, i se vor alătura multe alte ornamente pentru bradul de Crăciun. Fetele au mers în camerele lor pentru a se îmbrăca de școală, în timp ce Henry și doamna Reeves strângeau masa. Domnul Walker și-a făcut patul, asigurându-se că jucăria lui este sub pătură.

— Mi-a văzut cineva pălăria de școală? a strigat Sophie.

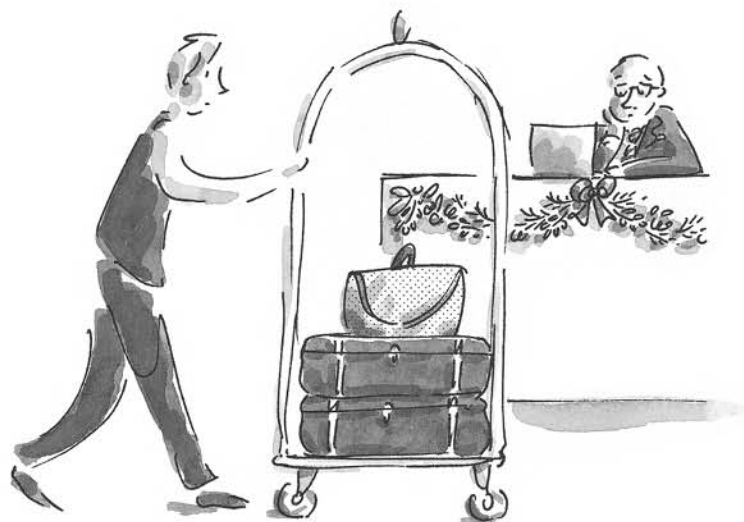

Eu! Domnul Walker s-a îndreptat către canapea, scoțând pălăria de soare, mototolită, de sub o pernă.

Amanda a dat buzna în cameră, panicată, cu ochii mari.

— Nu-mi găsesc cartea!

Din fericire, Domnul Walker știa exact unde este. A mers în camera Amandei și a scos cartea de sub pat. Problemă rezolvată.

Henry are dreptate, a gândit Domnul Walker. Josephine avea mereu un cuvânt de încurajare și un zâmbet pregătit pentru cei care aveau nevoie. S-a ridicat și, trăgând aer în piept, s-a hotărât să stea cât mai mult timp alături de Josephine. Mai aveau la dispoziție încă o săptămână ca să petreacă momente fericite de care să-și amintească mereu cu drag.

— Propun să facem o ședință în care să vorbim despre cadoul pentru ea, a spus Henry, uitându-se la ceas. Repede, ca să nu treacă pe aici și să bănuiască ceva

O surpriză pentru Josephine. Ce distractiv! Domnul Walker și-a amintit de calendarul de Crăciun și a sărit în picioare. Avea o idee pentru cadoul perfect de despărțire pentru Josephine! Dar cum să-i spun lui Henry? se întreba el. Știu!

Domnul Walker a intrat în biroul lui Henry și a zărit colecția de felicitări de Crăciun de pe biroul lui. Erau toate nuanțele de roșu, verde și auriu, cu reni care săreau, Moș Crăciuni care se cățărau pe hornuri, peisaje cu zăpadă și...

Uite bradul de Crăciun! A luat ușor felicitarea dintre celelalte. Sosise din partea cealaltă a lumii. Cu obiectul prețios între dinți, Domnul Walker a ieșit din birou pentru a li se alătura celorlalți. Meraj, Monica, Omid, Elvis,

În timp ce toți discutau despre cadou, Domnul Walker a văzut-o pe Josephine îndreptându-se către ei. *Ooh!*

Trebuia să facă ceva, dar ce? Nu avea de ales. Domnul Walker a sărit pe podeaua de marmură, evitând oaspeții și bagajele, alunecând direct la picioarele lui Josephine.

— Ooh!

Mâinile lui Josephine s-au învârtit ca o moară de vânt.

A reușit să se echilibreze la timp.

— Nu te-am văzut acolo, Domnule Walker.

Ceilalți au văzut agitația și s-au panicat. În timp ce Domnul Walker și Josephine se îndreptau către recepție, toți în afară de Omid au luat-o la fugă.

— Bună! a spus Josephine, zâmbind scurt către Omid. Am venit să te anunț că cel care îmi va lua locul, Haru, va începe de mâine. Mă poți anunța când sosește?

— Da, desigur. Sigur așa voi face, a spus Omid, fluturându-și un teanc de foi în față.

— Mulțumesc! a zis Josephine privindu-l curioasă. Este totul în regulă?

Omid a încuviințat.

— Nimic neobișnuit.

— În regulă atunci, a zis Josephine ridicând din umeri și i-a făcut cu ochiul Domnului Walker. Să aveți amândoi o după-amiază plăcută!

Domnul Walker și Omid au răsuflat ușurați. A fost cât pe ce să afle ce puneau la cale.